Chlumeček

leden - únor 2022

Obraz 14 svatých pomocníků

Původní oltářní obraz z Paletínské kaple – originál zachován – ke shlédnutí v expozici v purkrabství na hradě Košumberku
Autor nejspíše neznámý – 18. stol.

Dvouměsíčník farnosti Luže

Synodalita

Mše svatá v Paletínu

Biřmování

14 svatých pomocníků

Dětská sekce

TICHÁ NOC

Václav Renč – Přesýpací hodiny

Láska chodí tiše,
ale ne po špičkách
krokem leopardím
a s očima antilop.

Vrší se od nebe k nebi
hustou krajkovinou vloček,
které netají.
Džungle (s výbuchy min)
a zimy českých vysočin
(schoulené do sebe).

A všudy hvězda nad Betlémem. Šumí,
jedna mezi milióny, tiše,
tak tiše jako jásot andělů,
který jen dítě uslyší.

(vybrala MD)

Co Bůh naplánoval? Naplánoval mne, stvořil mne, protože mne od věčnosti miloval. Celý svůj můj život má být rozvíjením tohoto plánu jeho lásky".

o. Josef Kentenich

Milí čtenáři našeho časopisu,

pokud jste někdy psali článek do novin nebo časopisu, nebo jste chtěli vyjádřit zajímavý nápad, možná, že jste zjistili, že to není tak snadné, jak se vám to na první pohled jevilo. Stále se učím. Podobné pocity zažívám i v mluveném projevu. Často si říkám mohlo to být lepší.

V poslední době mě oslovila četba knihy pana kardinála Schönborna, „Být učedníkem" jeho myšlenky zazněly někdy v letech 2011 - 2012 ve Vídni. Zamýšlí se nad situací v Rakousku a klade si otázky, jak být Kristovým učedníkem či učednicí. Vrací se k povolání prvních učedníků, jak to čteme v evangeliích, a jako první důležitou věc uvádí nutnost obrácení. To, co je na jeho katechezích zajímavé, že hledá určité směrovky, jak jít dál v dnešní době, jak žít jako křesťan. Jeho hledání je velmi erudované a poctivé. Je si vědom toho, že žijeme v době „zdí", zatímco Berlínská zeď byla zbořena a bylo to spojeno s nadějí dobré budoucnosti, dnes se spíše zdi mezi lidmi opět stavějí.

První věc, která je důležitá, Ježíš má pro nás cestovní plán, cestovní mapu. „Když nestaví dům Hospodin, marně se namáhají, kdo ho stavějí", praví se v žalmu (121,1). Nelze stavět sám, pokud jsi křesťan, je nutné ve svém životě počítat s plánem, který On pro tebe má. S tím souvisí další důležitá myšlenka. Přeje si Bůh naše štěstí? „Já jsem přišel, aby měli život a měli ho v hojnosti". (Jan 10,10). Můžeme říci s jistotou, že Ježíš chce pro nás štěstí, radost a pokoj. A co pro to udělat? Ježíš chce, abychom byli jeho žáky, proto říká: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorného srdce". Jistěže můžeme říci, že písmo svaté je Ježíšovým plánem a cestou, přesto není tak snadné, podle této cesty jít a vidět dopředu. Kolik lidí ztroskotalo na tom, že vytrhli určité texty písma sv. ze souvislostí a jejich život se

hodně zamotal a ztratil smysl a cíl. Aniž si to možná plně uvědomujeme, velkou pomocí je pro nás společenství ve farnosti.

Už před několika lety mě utkvěla v paměti myšlenka, jak je to možné, že sám Bůh, Boží Syn, se naprosto podřídil zvyklostem tehdejší doby. Cesta do Betléma, útěk do Egypta atd. Prostě neuvěřitelná pokora. Být učedníkem, žákem Ježíše Krista, být v jeho škole modlitby, to všechno klade nároky na naši pokoru. I když to na nás klade určité nároky, přesto si říkám, není to nejlepší cesta, jak zvládnout zkoušku, která nás na konci života čeká?

Přijměte moje slova jako povzbuzení do nového roku. Na závěr jedno moudro, jedno rčení, které jsem slýchával od kněží: „Moudrý člověk se poučí z chyb druhých,…a hloupý ze svých vlastních.

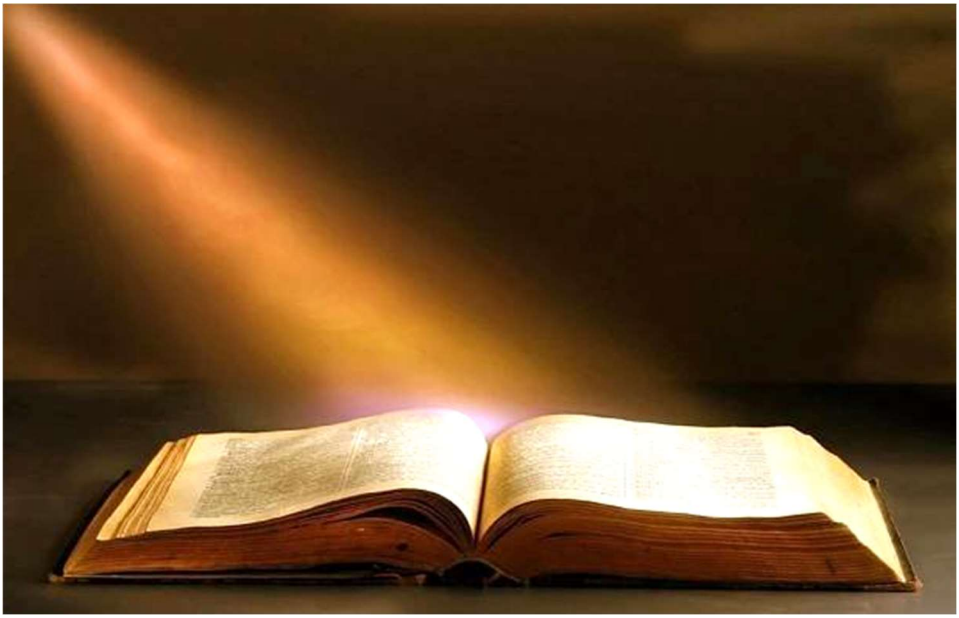

otec Josef

OTÁZKY A ODPOVĚDI PRO KŘESŤANA

Desatero - První kapitola
Třetí přikázání: Pomni, abys den sváteční světil

453. Jak se světí neděle?
Křesťané světí neděli a jiné zasvěcené svátky především účastí na eucharistické oběti Pána a zdržují se také těch činností, které brání vzdávat úctu Bohu a kalí radost vlastní dnu Páně nebo nezbytné uvolnění mysli a těla. Jsou dovolené činnosti spojené s rodinnými potřebami nebo služby velké užitečnosti pro společenství, jen když nevytvářejí návyky, které by ohrožovaly svěcení neděle, rodinný život a zdraví.

454. Proč je důležité, aby se neděle občansky uznávala jako sváteční den?
Aby byla všem dána možnost: dostatečně užívat odpočinku a volného času, který jim umožní pěstovat náboženský, rodinný, kulturní a společenský život; mít k dispozici dobu vhodnou k meditaci, uvažování, mlčení a studiu; věnovat se dobrým skutkům zvláště ve prospěch nemocných a starých osob.

Druhá kapitola
Miluj bližního svého jako sebe samého
Čtvrté přikázání: Cti svého otce a svou matku

455. Co přikazuje čtvrté přikázání?
Přikazuje ctít naše rodiče a vážit si těch, které Bůh k našemu dobru vybavil svou autoritou.

456. Jaká je povaha rodiny v Božím plánu?
Muž a žena spojení v manželství vytvářejí spolu s dětmi rodinu. Bůh ustanovil rodinu a vybavil ji jejím základním zřízením. Manželství a rodina jsou zaměřeny na dobro manželů a na plození a výchovu dětí. Mezi členy téže rodiny se navazují primární vztahy a odpovědnosti. V Kristu se rodina stává domácí církví, protože je společenstvím víry, naděje a lásky.

(pokračování příště, PR)

Milí čtenáři Chlumečku, když jsem si poprvé přečetla témata a otázky v dokumentu Za církev synodální, uvědomila jsem si, jak málo o sobě víme, i když jsme farností na malém městě. Napadlo mě, že tento dvouměsíčník může být prostorem, který je možné využít k většímu vzájemnému poznávání se. Každý máme jedinečné zkušenosti a tímto bych chtěla vybídnout všechny, kdo mají chuť se o ně veřejně podělit. Následující příspěvek můžete přijmout jako „startovní".

Čí je to cesta?

Z knížky Hlas, který vyrušuje: „Když budeš poslouchat, co máš uslyšet, potom budeš vědět, co máš mluvit, i to, co máš dělat!"

Je všední den, poslední listopadový pátek, mám konkrétní představu, co mám dnes před sebou, na co se těším, co chci zařídit, co udělat a jak to uspořádat, aby to šlo časově zvládnout. Rozum mi říká něco jiného než intuice. Že je toho na jeden den příliš a nepůjde to stihnout. Intuice mi ale říká, že se situace uspořádají tak, jak mají a ne, jak si přeji. Nechci se proto spoléhat jen na vlastní scénář a režii dne. Jako vždy se svým způsobem těším na pozměnění mých plánů neočekávanými okolnostmi, protože i když to bývá pozměnění často dobrodružné, zkušenost mě učí, že výsledek je přínosnější a že důvěra v Boží prozřetelnost nikdy nezklame. Že poslouchat jen vlastní rozum, je jen mnou vedená cesta, kdy se ve vnitřním i zevním neklidu práce i jiné činnosti nedaří tak dobře. A že poslouchat vnuknutí, i když mohou být zprvu nepochopitelná, je cesta, po které mě vede celé Nebe. Pak se vše děje plynule, s vnitřním pokojem i přes často hektické tempo a podaří se toho zvládnout mnohem víc a lépe.

- na 6.00 hod. mám nastavený budíček – probouzím se chvilku před ním, protože je to návyk na nejčastější čas vstávání – s manželem jdeme obsloužit jeho tatínka – 6.35 hod. právě končíme s jeho snídaní a hygienou, když telefonuje dcera, že šestiletá vnučka a čtyřletý vnuk nemůžou do školky, protože se vzbudili se zánětem spojivek – začíná první improvizace dne - manžel místo plánované výměny letních gum na autech pojede dopoledne vnoučata hlídat - 6.45 hod. otvírám Breviář, dnes bez žalmů jen hymnus a prosby, protože neplánovaně povezu starší vnuky do školy – 6.50 hod. ranní hygiena a čaj – 7.05 hod. odjíždím z domova – 7.15

hod. vezu dva školáky, na pětiminutové cestě je učím si zapamatovat generacemi prověřenou pravdu, že „Bez Božího požehnání marné lidské namáhání“ a společně prosíme za pěkný den ve škole a na kroužkách - 7.30 hod. odjezd od základní školy v Řepníkách a za volantem cestou do práce se modlím pravidelný oblíbený krásný hymnus z roku 1683, který je v Breviáři v ranních chválách ve středu v 1. a 3. týdnu a po něm prosím na dnešek o požehnání papeži, kněžím, chariťačkám, nemocným, trpícím, osamoceným, konkrétním lidem, kterým jsem slíbila přímluvu, mě a mým blízkým a přimlouvám se za duše v očistci - 7.45 hod. přicházím dlouhou chodbou do zaměstnání, na obou koncích má okna a na nich tvar kříže, pohled na něj mě většinou vytrhne s mých myšlenek, ty často neužitečně bloudí v minulosti nebo se zabývají budoucností a protože délka chodby je přesně na délku Otče náš a Zdrávas Maria, vracím se díky tomu v myšlenkách modlitbou do přítomnosti – 7.55 hod. stojím před automatem a tu krátkou chvíli, než mi natočí kávu, využiji na otevření Nového zákona, který máme pro pacienty na poličce u automatu a přečtu si náhodný verš – 8.00 hod. začíná zaměstnání – 12.05 hod. odchod ze zaměstnání a opět kříž na okně na konci chodby připomíná Otče náš a Zdrávas Maria 12.10 hod. oběd (polévka) – 12.20 hod. nákup – 12.40 hod. příjezd domů, úklid nákupu – 13.05 hod. příjezd k dceři na vystřídání manžela při hlídání vnoučat (dcera od 13.30 hod. absolvuje on-line zkoušku při dálkovém studiu) – 14.50 hod. začíná sněžit, dostáváme telefonem od dětské lékařky předpis na léky a já odjíždím do lékárny pro kapky na zánět spojivek, které však v Luži dnes nemají – 15.05 hod. jedu nečekaně do lékárny do Skutče na letních pneumatikách – cestou se modlím a prosím o ochranu, protože tou dobou jsme měli domluvený společný přesun a předání věcí se staršími vnuky mířícími z hudebky na skautskou schůzku a já i přes přibývající sníh začínám spěchat, protože se s nimi nechci minout a dceři začínají v 16.00 on-line přednášky, po jejich dobu jsem slíbila opět hlídat mladší vnoučata – 15.10 hod. červená stopka na mobilním semaforu při výjezdu z Luže – děkuji za „ brzdu“, která mírní můj chvat a vím, že jsem přesně tam, kde mám být, i když je to úplně mimo mé plány a představy – 15.25 hod. žádné volné místo na zaparkování na skutečském náměstí a střelná prosba, po které nacházím parkování v místě, které jsem neznala – 15.30 hod. perlička při snaze o urychlení v lékárně: „kapejte čtyřikrát

denně do každého oka“, „kolik?“ „159“ „myslím kapek“ a oboustranný smích při platbě kapek, který odboural veškeré napětí – 15.35 hod. cesta do Luže ve sněhové metelici a přede mnou od Zbožnova pomalá dodávka, děkuji za ni, protože krásně brzdí můj spěch na zasněžené cestě a já opět cítím, že jsem tam, kde mám právě být v čase i místě – docela se těším na semafor na příjezdu do Luže – ano, opět červená a opět moje poděkování za příležitost se zastavit, vítám tyhle krátké neplánované pauzy vzniklé jako příležitost zklidnit myšlenky i tělo – 15.50 hod. vyzvednutí jednoho vnuka u lužského dědy - 15.55 hod. předání batohů vnukům u skautského srubu – 16.05 hod. příjezd k dceři, které právě začínají on – line přednášky, já zabavuji dvě další vnoučata – v 17.45 hod. s nimi sedám do auta, abych dva starší přivezla domů ze skauta, sněží čím dál víc a silnice je bílá – „COSI“ mi říká, ať potmě do Luže na letních gumách nejedu, i když jsem to odpoledne do Skutče zvládla – poslechnu a rozjíždím se kratší méně prudkou a klikatou cestou obezřetně domů pro druhé auto, které už zimní gumy má – několik desítek metrů před domovem v zatáčce se musíme vyhnout s jediným protijedoucím autem a to, jak je to nebezpečné, mi ukazuje, jak dobré to bylo rozhodnutí – 18.05 hod. odvážím na zimních pneumatikách už bez potíží skautíky z Luže domů do Střemošic – 18.30 hod. dceři končí přednášky a já odjíždím domů, cestou děkuji za dobrou souhru okolností, že právě dnes večerní obsloužení tchána zajistila švagrová, což jsem při mých ranních plánech netušila a raduji se z nečekaně vzniklé hodiny volného času - 19.30 hod. začínám předvářet a péct na víkend, protože vím, že ani v sobotu ani v neděli dopoledne na vaření nebudu mít tolik času, kolik je na to potřeba – vaření prokládám rychloúklidem, telefonátem s maminkou, večeří a z rána odloženým rychlocvičením (alespoň protažením) – 22.30 hod. je čas strávený u televizních zpráv – 22.50 hod. mě napadá dnešní den popsat - 23.00 hod. začínám psát tento příspěvek – jde to pomaleji, než jsem si myslela - 15 minut po půlnoci už poslechnu řeč těla a od nedopsaného jdu spát – usínám tak rychle, že nedám ani minutu večerní modlitbě a poděkování, ale s vědomím, že na poměrně hektické cestě dnešního všedního dne jsem se nechala vést a snažila poslouchat, jak a kam jít a jet – že to nebyla jen moje cesta. Alena Krejsová

Průběh výstavby basiliky Sagrada familia v Barceloně

Příznivci moderní sakrální architektury možná zaregistrovali poměrně významný milník ve výstavbě úžasného chrámu zasvěceného Svaté rodině podle návrhu geniálního architekta Antonia Gaudího v katalánské Barceloně ve Španělsku. Chrám, který se staví už od roku 1882, povýšil a na basiliku minor papež Benedikt XVI. při jeho vysvěcení 7. 11. 2010. Kompletní dostavba basiliky byla plánována na rok 2026 na výročí 100let od úmrtí Gaudího. Termín se ale z důvodu koronavirové pandemie a dočasného pozastavení prací nejspíše nestihne.

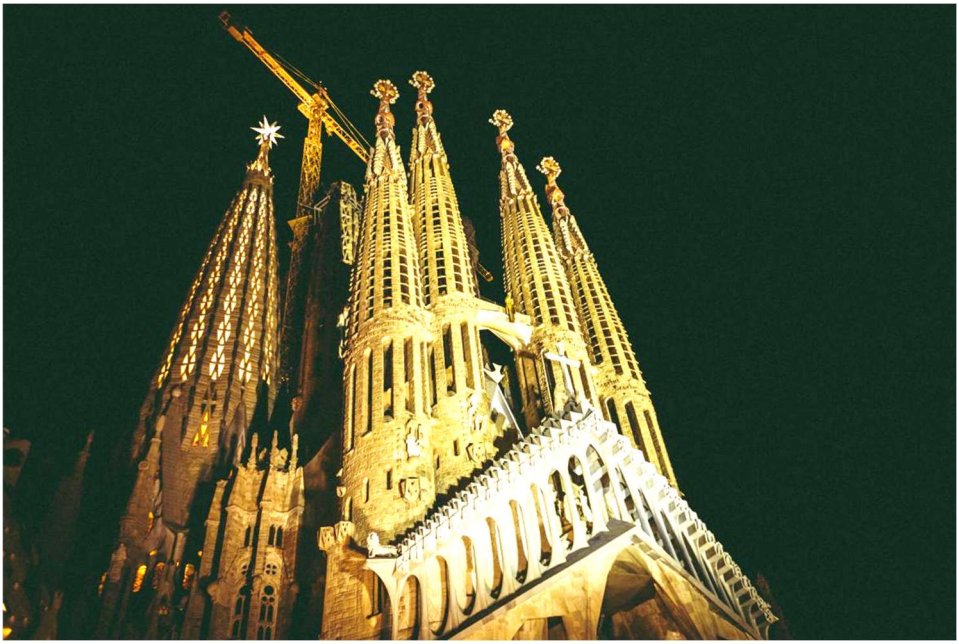

V současné době se usilovně pracuje na dostavění 6 věží – 4 věží svatých evangelistů, nejvyšší věži Ježíše Krista, která bude po dostavbě 170m vysoká a bude nejvyšší chrámovou věží křesťanského světa, a na věži Panny Marie – druhé nejvyšší na basilice s výškou 138m.

A právě věž Panny Marie byla na slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie 8.12.2021 slavnostně dokončena a posvěcena.

Jedná se o dílo mimořádné kvality a krásy, které změní celé panorama města Barcelony. Věž je zakončena obrovskou zářící mariánskou hvězdou, která je viditelná z mnoha míst města a okolí.

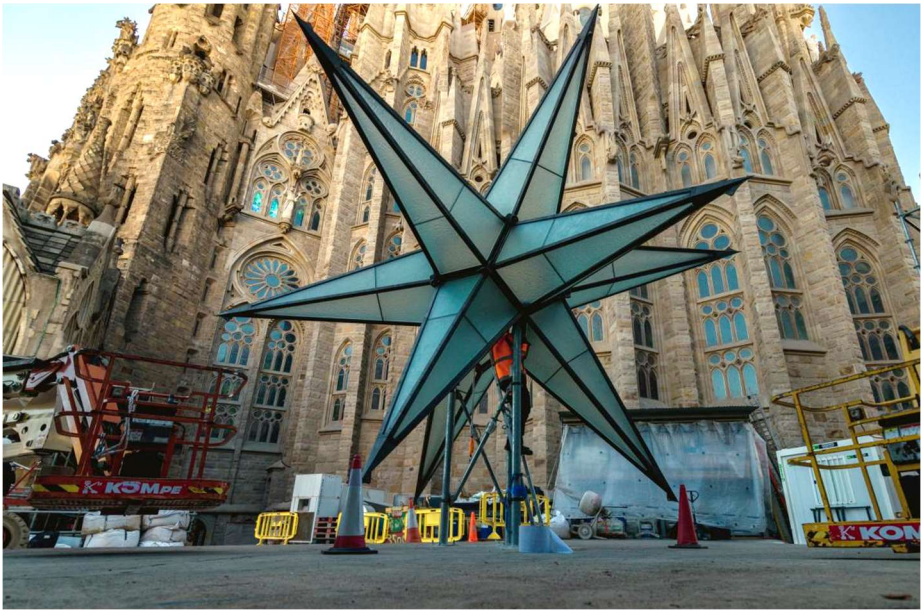

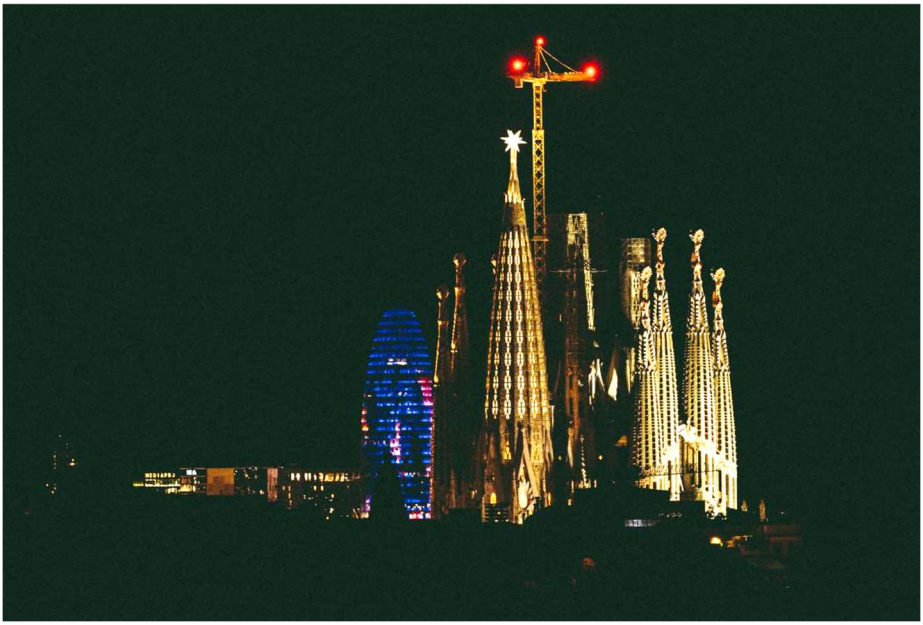

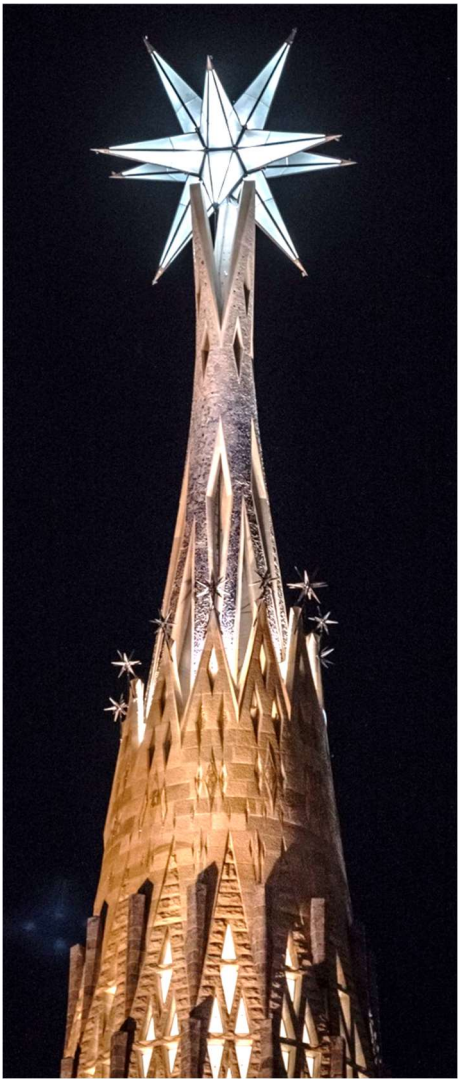

V Evropě se dnes spíše staví obrovské mešity a kostely jsou často rušeny nebo drancovány, ale dokud budou vznikat takto krásné chrámy k oslavě pravého Boha, tak je stále snad ještě v Evropě dostatek víry k obrácení celého kontinentu.

Popřejme stavitelům další pokud možno co nejméně komplikovaný průběh výstavby tohoto výjimečného chrámu. Ať Bůh žehná dobrému dílu.

(PR)

Vzpomínka a poděkování svatému Mikuláši

V neděli 5.12. jsme mohli s napnutým očekáváním, za zvuku trubačů přivítat opět našeho milého a štědrého sv. Mikuláše. Přišel v doprovodu své andělské družiny a samozřejmě i s ,,obávaným“ čertem. Myslím, že

mohu za všechny přítomné děti i dospělé srdečně poděkovat za toto zdařilé, krásné a důstojné ztvárnění dobra a zla. Těžko si lze představit Mikuláše bez čerta. Stejně jako dobro je stále zkoušeno a pokoušeno tím zlým, tak čert bude zpochybňovat každý dobrý skutek, který Mikuláš odměňuje. Máme před sebou čerta, který vystupuje jako sebevědomá, chytrá, elegantní bytost, která moc dobře ví, jak se chovat na svaté půdě, aby nebyl vykázán. Vidíme zde obraz zla, které dokáže být krásné a rafinované, je všudypřítomné, týkající se nás všech, nejen dětí.

Sv. Mikuláš postupně obdaroval všechny děti a navíc ještě tento posel z nebe přivedl dar v podobě řádové sestřičky Romany z Mendryky. Ta přišla s nabídkou obnovení Mariánské družiny dětí a mládeže. Přišla, jak sama řekla, z pověření P. Marie, která chce své děti shromáždit k modlitbě a životu pospolu.

Veliké díky za dary našich nebeských poslů a všech jejich skrytých pomocníků. Díky za jejich obětavost a čas, který tím věnovali nám všem.
S přáním Božího požehnání a ochrany P. Marie v celém roce 2022.

(ŠK)

Rorátní mše svatá v Paletínské kapli

Možná po dlouhých desetiletích, snad i 70-80 letech se slavila v Paletínské kapli mše svatá. Ani místní pamětníci nevzpomínají na doby, že by se v kapli konaly bohoslužby.

Sešlo se nás asi 20-25 a musím moc poděkovat otci Josefovi za krásný zážitek, adventní atmosféru mše sv. při svíčkách, díky též patří paní starostce za zapůjčení klíčů a zapůjčení kaple a lavic k sezení (kaple je v majetku města Luže), Petrovi za hudební doprovod v akusticky velmi zajímavém prostoru a všem, kdo se zúčastnili a dokázali v brzkých ranních hodinách vstát z vyhřátého pelíšku a jít do mrazivého rána na mši svatou. Snad příští rok opět na viděnou v Paletínské kapli.

(PR)

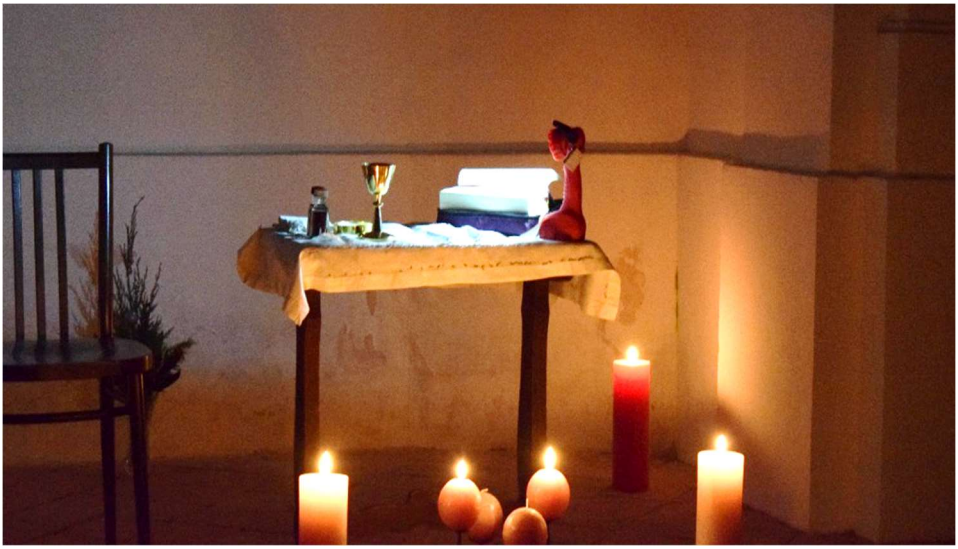

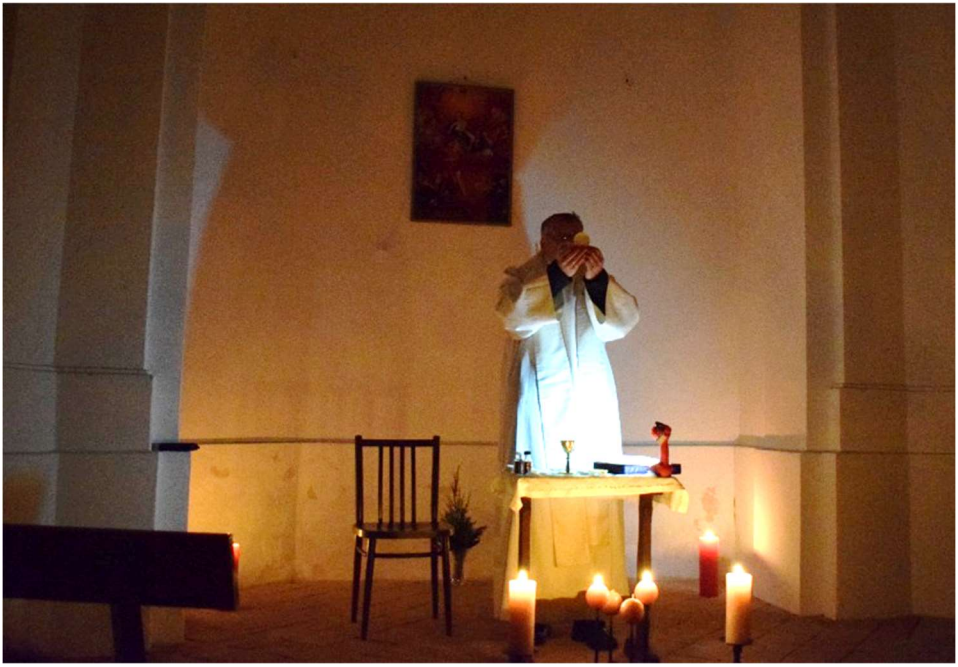

14 svatých pomocníků

V několika dílech si připomeneme 14 světců, jejichž krásný obraz se dochoval z Paletínské kaple a je uložen na hradě Košumberku.

Je to skupina svatých uctívaných v římskokatolické církvi společně i samostatně jako mocní přímluvci a ochránci před neštěstím a nemocemi. Nejvýznamnějším kostelem zasvěceným této skupině je bazilika čtrnácti svatých pomocníků u Bad Staffelsteinu v Horních Francích.

Pomocníci v nouzi či *svatí pomocníci* jsou poprvé zmiňováni na konci 13. století.

V letech 1445–6 mělo dojít ke třem zjevením Hermannu Leichtovi, klášternímu pastýři v Langheimu v Horních Francích, na jejichž základě byla skupina čtrnácti svatých služebníků vytyčena. Na místě údajného zjevení vzniklo poutní místo Vierzehnheiligen.

Úcta se začala rychle šířit po celém Německu a přilehlých zemích. Velké popularity dosáhla v Porýní, k čemuž výrazně napomohla epidemie - pravděpodobně mor - později známá jako Černá smrt.

V roce 1448 bylo založeno Bratrstvo čtrnácti svatých pomocníků, které papež Pavel V. v roce 1610 schválil a obdařil odpustky.

Svatý Akácius – 8. května – patron proti bolestem hlavy, vzýván při různých nehodách a pomocníkem při smrtelné úzkosti

Svatá Barbora – 4. prosince – patronka horníků, sedláků, architektů, stavebních dělníků, pokrývačů, zedníků, slévačů zvonů, kovářů, kameníků, tesařů, hrobníků, zvoníků, kuchařů, řezníků, dívek; zajatců; dělostřelectva; hasičů; umírajících; vzývána za dobrou smrt, proti ohni, nebezpečí při bouřce, proti moru a horečnatým onemocněním, jako pomocnice v nouzi

Svatý Blažej – 3. února – patron lékařů a hudebníků, uvádí se i krejčích, koželuhů, obchodníků s vlnou, obuvníků, pekařů, zedníků. Vzýván je proti bolestem v krku a různým nemocem.

Svatá Kateřina Alexandrijská – 25. listopadu – patronka advokátů, filosofů, studentů, pedagogů, teologů, dívek, knihtiskařů, švadlen, soukeníků a řemeslníků pracujících s kolem nebo nožem i vězňů; vzývána bývá při migréně, při postižení jazyka, v hodině smrti a při hledání utopených

Svatý Kryštof – 25. července – patron motoristů a všech cestujících, letců, lodníků, námořníků, obchodníků, atletů, lékařů, horníků, tesařů, kloboučníků, barvičů, knihařů, zahradníků, dětí; vzýván je při nepříznivém počasí, proti nákazám a živelným pohromám i proti náhlé a nekající smrti, patron proti moru

Svatý Cyriak – 8. srpna – patron nuceně nasazených, těžce pracujících, vzýván proti pokušení, zlým duchům, při posedlosti a v hodině smrti

Svatý Diviš (Dionýsius, Denis) – 9. října – patron proti bolestem hlavy, přímluvce v nouzi

Svatý Erasmus – 2. června – patron námořníků, provazníků, soustružníků, tkalců; pomocník proti křečím, kolikám, bolestem v podbřišku, nemocem žaludku; vzýván při porodu i jako ochránce lodí, domácích zvířat a přímluvce v nouzi

Svatý Eustach – 20. září – patron proti rodinným neshodám, při velkých životních souženích a jako rádce v mezilidských vztazích patron myslivců, lovců, klempířů

Svatý Jiří – 24. dubna – patron rytířských řádů a skautů, vojáků, jezdců, zbrojířů, řezníků, rolníků, horníků, sedlářů, kovářů, bednářů, artistů, pocestných a chovanců chudobince

Svatý Jiljí – 1. září – patron proti moru, patron invalidů, žebráků, při manželské neplodnosti, při rakovině, v pokušeních a proti falešnému studu při sv. zpovědi

Svatá Markéta Antiochijská – 20. července – patronka dívek, rolníků po dobu porodu, a pro ochranu před démony

Svatý Pantaleon – 27. července – patron lékařů, porodních asistentek,

A nyní k jednotlivým světcům na našem obraze

V horní části obrazu je zobrazena Panna Maria v modrém plášti sedící na obláčku, jak vztahuje ruce k malému Ježíškovi - s vladařským atributem královského jablka, jako vládce nad světem - a svěřila jej k opatrování na rameno obrovitému světci v červené tóze s dlouhou holí – svatému Kryštofovi. Na vše dohlíží zpoza Panny Marie svatý Josef.

Svatý Kryštof

Patron:
motoristů a všech cestujících, letců, lodníků, námořníků, obchodníků, atletů, lékařů, horníků, tesařů, kloboučníků, barvičů, knihařů, zahradníků, dětí; vzýván je při nepříznivém počasí, proti nákazám a živelným pohromám i proti náhlé a nekající smrti, patron proti moru

Atributy:
dítě Ježíš, hůl (většinou zelenající se), eventuálně stromek, širší vodní tok, muž obrovité postavy, vypadající často na poustevníka

ŽIVOTOPIS

Původní zprávy o jeho životě se nedochovaly. Z legendy však vyplývá, že

byl nositelem Krista, jak ve svém srdci, tak ve službě bližním. V tom je vzorem pro nás. Legenda o jeho hledání nejmocnějšího Pána připomíná ve svém jádru Kristova slova: "Co jste udělali pro jednoho z mých nejnepatrnějších bratří, pro mne jste udělali." K legendě patří i zobrazení Kryštofa s Božím dítětem na ramenou, jak se brodí vírem řeky, s mohutnou, zelenající se holí v ruce. V ní lze vidět symbol vítězství nad protivenstvím a měla být i důkazem, že nesl Krista.. Na závěr svého života podstoupil v Lykii mučednictví. Byl sťat mečem.

ŽIVOTOPIS PRO MEDITACI

SLOUŽIT KRISTU ZNAMENÁ SLOUŽIT BLIŽNÍM

Narodil se asi ve 2. století v Kanaanu či v Lykii na dnešním území Turecka pohanským rodičům, kteří mu prý dali jméno Reprobus. O jeho životě není mnoho spolehlivých zpráv. Martyrologia ho uvádí jen jako mučedníka v Lykii, pravděpodobně z doby Deciova pronásledování. Zato lidová tradice má o něm krásnou legendu.

Vypráví se o něm, že byl zdatné postavy a vědom si své síly, chtěl ji dát do služby jen tomu nejmocnějšímu pánu. Světští panovníci ho prý zklamali. Na dvoře jednoho z nich uslyšel píseň, ve které byl opěvován ďábel. Usoudil, že je mocnější, protože i král se chvěl před jeho mocí. Vydal se ho tedy hledat a našel v čele strašlivého vojska. Ale jen se k němu připojil, záhy poznal, že prchá před znamením kříže. Rozhodl se proto najít bytost, které znamení patřilo. Pomohl mu starý poustevník, který ho seznámil s Kristem a jeho učením. Kryštof si vzal k srdci poustevníkovu radu: sloužit Kristu tím, že bude sloužit svým bližním.

Usadil se u dravé řeky, aby lidem pomáhal dostat se na druhou stranu přes nebezpečný brod. Jednou ho o pomoc poprosil malý chlapec. Vlídně si ho vložil na ramena, ale jak vstoupil do vody, dítě každým krokem více těžklo. Voda se počínala vzdouvat a jen s maximálním vypětím sil dosáhl druhého břehu. Pak k chlapci pronesl: "Zdálo se mi, jako bych na ramenou nesl celý svět." A chlapec mu odpověděl: "Nesl jsi víc, neboť jsi nesl jeho tvůrce a svého Pána. Jsem Ježíš Kristus, tebou hledaný král, a jelikož jsi konal dobré

skutky, jsou ti odpuštěny hříchy. Vraž do země svou hůl a v další den bude jako stromek plná květů a plodů." Tato legenda se prý traduje asi od VI. století s cílem oslavit nejen Kryštofa, který ke jménu Christophoros (v překladu z řečtiny: "ten, kdo nese Krista") přišel prý při křtu Božím Synem, ale i Pána a Spasitele. Legenda ve svém jádru zdůrazňuje Kristova slova z vyprávění o posledním soudu: *"Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili." (Mt 25,40)*

V dalším tradovaném podání o Kryštofovi je uvedeno, že jeho pozemský král, který se stal pronásledovatelem křesťanů, ho v Lykii dal uvěznit s rozhodnutím mučit. Na jeho zajetí bylo prý povoláno velké množství vojáků. Nad mnohými i při mučení vítězil silou víry. Legenda říká, že byl bit železnými pruty, pálen ohněm a terčem pro šípy. Ty se prý od něj odrážely nebo i v letu se náhle zastavily. A tak panovník nařídil jeho stětí.

Jak můžeme následovat příklad sv. Kryštofa? Být nositeli Krista? - Tím, že mu místo ramen nabídneme své srdce a budeme sloužit v bližních. Potřebu být na cestě s Kristem, zejména při motorismu, připomíná volba Kryštofa za patrona cestujících lidí a v mnohých autech jeho přívěsky - medaile a plakety. Historičnost jeho osoby dotvrzují archeologické nálezy z r.452 v Chalcedonu, kdy už mu byly zasvěcené chrámy, udávána je basilika v Haidar-Pacha v Malé Asii.

PŘEDSEVZETÍ, MODLITBA

Znovu se rozhodnu pro Krista, se snahou neustále ho nosit ve svém srdci - to ovšem znamená také podle toho žít.

Všemohoucí, věčný Bože, Tys vedl svatého Kryštofa po cestě, na níž Tě hledal a dal jsi mu sílu k překonání všech protivenství i k ochotě vydat svůj život ve službě Tobě; na jeho přímluvu dej i nám sílu, abychom z lásky k Tobě snášeli všechny obtíže a usilovně směřovali k Tobě, jedinému zdroji života. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

(PR)

Biřmování

Milí mladí přátelé a nejen mladí. Chtěl bych nabídnout všem přípravu na svátost, která nám pomáhá lépe žit z daru víry - Biřmování. Věková hranice od kdy je možné svátost přijmout je 15 let. Prosím Vás přihlaste se mi. Jakmile se sejde skupinka zájemců, začneme se setkávat.

o. Josef

Kostelní sbírky v roce 2022

V příštím kalendářním roce se budou konat následující celodiecézní kostelní sbírky:

Svatopetrský haléř ..... 20. února 2022,
Celostátní sbírka pro mládež na CSM v Hradci Králové a SDM v Lisabonu ..... 13. března 2022,
Pojištění kostelů a dalších církevních budov (1/2) .... 10. dubna 2022,
Kněžský seminář a formace bohoslovců (1/2) ..... 8. května 2022,
Pastorační aktivity v diecézi ..... 5. června 2022,
Charita ..... 26. června 2022,
Církevní školství v diecézi ..... 18. září 2022,
Papežská misijní díla ..... 23. října 2022
Pojištění kostelů a dalších církevních budov (2/2) .... 20. listopadu 2022,
Kněžský seminář a formace bohoslovců (2/2) ..... 11. prosince 2022,

Dveřní sbírky:
Na biblický apoštolát ..... 23. ledna 2022,
Na Svatou zemi ..... 15. dubna 2022,
Na pronásledované křesťany ..... 22. května 2022,
Na podporu katolických médií ..... 13. listopadu 2022,

Pamatujte na to, že sbírkami podporované skutečnosti patří k základním záležitostem života církve. Všem šlechetným dárcům vyjadřuji již nyní „Pán Bůh zaplať“.

Mons. Jan Vokál biskup královéhradecký

Přehled některých pastoračních aktivit a setkání v roce 2022

1. 1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	katedrála
2. 1.	Setkání vedení diecéze s bohoslovci	HK
20. 1.	Ekumenická bohoslužba	katedrála
2. 2.	Setkání řeholnic a řeholníků	Želiv
10. 2.	Den nemocných ve FNHK	HK
12. 3.	Seminář o evangelizaci	HK
8. 4.	Setkání katechumenů	HK
23. 4.	Diecézní pouť ke svatému Vojtěchu	Libice
30. 4.	Pochod pro život	Praha
30. 4.	Setkání na závěr diecézního procesu synody	HK
16. 5.	Pouť ke svatému Janu Nepomuckému	HK
3. 6.	Diecézní pouť Charity - 30. výročí založení	Neratov
4. 6.	Biřmování při Svatodušní vigilii	katedrála
10. 6.	Noc kostelů	diecéze
25. 6.	Závěr Roku rodiny se setkáním dětí	HK

9. – 14. 8.	Celostátní setkání mládeže	HK
10. 8.	Pouť ke svatému Vavřinci	Sněžka
10. 9.	Diecézní setkání katechetů	HK
28. 9.	Národní pouť ke svatému Václavu	Stará Boleslav
29. 9.	Diecézní setkání seniorů	HK
1. 10.	Setkání prvokomunikantů s biskupem	katedrála
8. 10.	Setkání prvokomunikantů s biskupem	Humpolec
9. 10.	Pouť ke svatému Františkovi	Erlebach. bouda
19. 11.	Diecézní setkání mládeže	HK
21. 11.	Diecézní pouť kněží a jáhnů ke sv. Klementovi	HK

Trocha nekorektního humoru…

Křesťan, který se nedovede smát, ztrácí kus svého světla pro tento svět – Don Diego Goso

Dokázal jsem to! 😁 Ještě tři kila a jsem na nule! 😁

JSEM
ROZMAZLENÝ MANŽEL
★ MÁM DĚSNĚ ★
ÚŽASNOU ŽENU
JE TROCHU ŠÍLENÁ A OBČAS Z NÍ MÁM STRACH
ALE JE IDEÁLNÍ SMĚSICÍ
SLUNCE A HURIKÁNU
MÁM JI RÁD
A JE MŮJ ŽIVOT
JSEM PYŠNÝ, ŽE JSEM
★★★
JEJÍ MUŽ
ANO, TOHLE MI KOUPILA

Milé kamarádky a kamarádi!

Někteří lidé se ve svém životě rozhodnou pro to, že budou cele sloužit Bohu a lidem. Stanou se kněžími, řádovými bratřími nebo sestřičkami. U nás sídlili bratři řádu Jezuitského. Paní hraběnka Marie Maxmiliána, která nechala postavit náš chrám, jim dala své panství do opatrování. Starali se o kostel a poutníky. Ve velké úctě měli Jana Nepomuckého, jehož obraz se nachází na oltáři po pravé straně vpředu.

Jan z Pomuku žil ve 14.století, byl mučedníkem, kterého si vážíme pro statečnost, když nevyzradil zpovědní tajemství.

Proto je ve slunci zářícím v rámu obrazu jeho atribut-jazyk. Jeho heslem latinské„tacui“, tj. „mlčel jsem“.

Palmová ratolest - symbol mučednictví

Sochy svatého Jana Nepomuckého bývají často na mostech.

Věnec - symbol vítězství

Soška Panny Marie s Ježíškem se podobá té ze Svaté hory u Příbrami.

Svatořečen byl roku 1729, tedy až po namalování obrazu. Příkladem je i nám, abychom vždy jako on dodrželi to, co slíbíme.

Dalším světcem vyobrazeným na tomto oltáři je sv. Stanislav Kostka. Je zobrazován s malým Ježíškem, kterého mu ve snu svěřila Panna Maria pro útěchu jeho ctnostné duše. Mnozí se mu totiž smáli. Zemřel v 17 letech na malárii. Jeho jméno nosil novinář a básník Stanislav Kostka Neumann.

Druhého února slavíme svátek uvedení Páně do chrámu. Připomínáme si událost, kdy Maria s Josefem přinesli do Jeruzalémského chrámu malého Ježíška, aby ho tam zasvětili Hospodinu. Lidový název tohoto svátku je ukryt v bludišti.

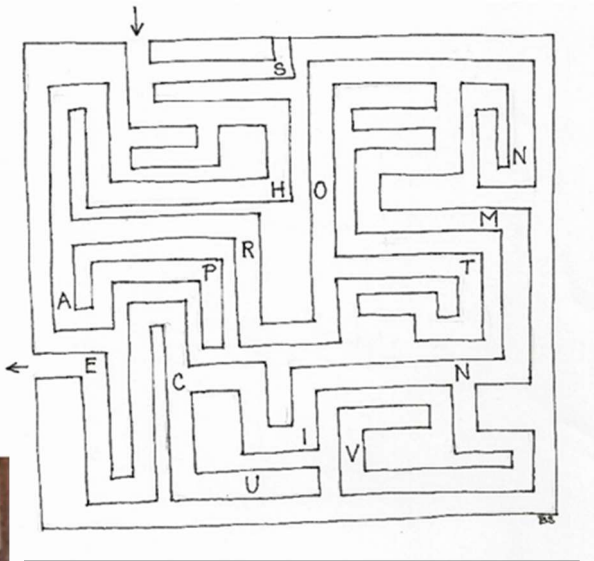

V našem chrámu najdete zobrazení tohoto dne na ochozu ve venkovní kapli. Tam, kde bývá při poutích misijní jarmark.

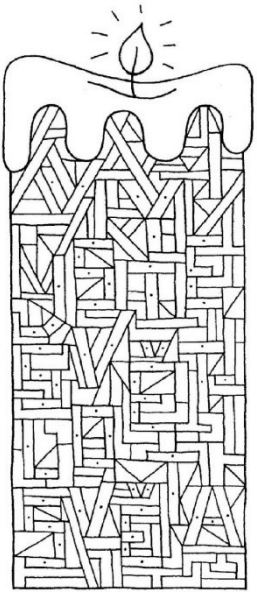

Na obraze je také prorokyně Anna a Simeon. Když si pochoval malého Ježíška, takto chválil Boha: „Nyní propouštíš v pokoji svého služebníka, Pane, neboť mé oči viděly tvé spasení, …světlo, jež bude zjevením pohanům, slávu pro tvůj lid Izrael.“

Když na svíčce hromničce vybarvíš políčka s tečkou, najdeš slova Pána Ježíše, která ti budou povzbuzením do dalších dní nového roku.

- **transparentní účet, na který můžete přispět na opravu kostela ve Voleticích - 000000-6012186399/0800. Za dary Pán Bůh zaplať.**
- **V kostele na Chlumku za zadními lavicemi je umístěna pokladnička, kam také můžete přispět na opravu kostela ve Voleticích**
- **8.1.2022 v 8.00 Mše sv. a v 8.30 požehnání koledníkům v kostele sv. Bartoloměje**
- **6. února 2022 – po mši sv. na Chlumku setkání dětí na faře se sestrou Romanou z Mendryky.**
- **Statistika za rok 2021**

2021	Křty	Svatby	pohřby
Luže	17	5	7
Řepníky	5	0	1
Jenišovice	0	0	3
Celkem:	22	5	11

Chlumeček číslo 1/2022 (leden – únor)
Redakce: P. J. Hubálek (oJ), Š. Kostelecká (ŠK),
M. Doležalová (MD), P. Remeš (PR), Johanka Jirásková (JJ)
Uvítáme vaše příspěvky i pomoc při tvorbě časopisu – kontaktní email
Pavrem@seznam.cz
uzavírka příspěvků na březen 2022 je 25.2.2022
Neprodejné, pro vlastní potřebu.
Vydává: Římskokatolická farnost Luže, Komenského 137,
tel: 469671110, č.účtu 1142883309/0800, web: http://www.chlumek.net